

χαντάκι

χαντάκι, το, ουσ. [<μσν. χανδάκιν <χανδάκιον, υποκορ. του ουσ. χάνδαξ <αραβ. khandaq], το χαντάκι· ως επιφών. **χαντάκι!** προειδοποίηση για επικείμενο κίνδυνο ή για επικείμενη άστοχη ενέργεια κάποιου·

- *έπεσε σε χαντάκι ή έπεσε στο χαντάκι*, **α.** απέτυχε να φέρει σε αίσιο τέλος μια δουλειά ή μια υπόθεση: «του ανέθεσα να μου τελειώσει μια δουλειά, αλλά έπεσε σε χαντάκι, γιατί άλλα είχε στο μυαλό του». **β.** καταστράφηκε οικονομικά: «ξανοίχτηκε απότομα σε πολλές δουλειές μαζί κι ήταν φυσικό που έπεσε στο χαντάκι». **γ.** εξαπατήθηκε, ξεγελάστηκε: «του τα παρουσίασε όλα τόσο όμορφα, που δεν κατάλαβε για πότε έπεσε στο χαντάκι!»·

- *θα σε βρουν στο χαντάκι*, απειλητική έκφραση εναντίον της ζωής κάποιου: «αν έρθεις στη δίκη και καταθέσεις σε βάρος μου, θα σε βρουν στο χαντάκι»·

- *τον έριξε στο χαντάκι*, **α.** τον κατέστρεψε οικονομικά: «του 'δινε συνέχεια παράτολμες συμβουλές, ώσπου στο τέλος τον έριξε στο χαντάκι κι ησύχασε». **β.** τον εξαπάτησε, τον ξεγέλασε: «τον έριξε στο χαντάκι για να του φάει τη δουλειά».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας